

F. P. Jac.

Uden for vores visdom!!!

Jeg sidder under kastanjetræet og fuldbyrdes af ro. Ser ud over den nyhøstede mark. Og buer lige øjet ned til skellet. Det er som om at kønnene har givet os alt. Vi kan bare gå fra stammen, finde andre mulige byggestene.

Og så er der den stillesøende, urørte mergelgrav. Og der må vi ikke komme, men det er ligesom at nærme sig tættere på kvinden. Dette våde nærvær midt i vores natur. Og der kan en lys fantasi godt dukke op. Måske forelskelsen i dig.

Mon det er fuglene der bringer træerne i cirkusring. Som når jeg tager dig i hånden, og vi bliver indesluttede i hinanden. De muntre bløde blade under vores fødder. Kvinden og naturen bliver pludselig et. Er der ikke noget vi skal udleve. Denne nøgenhed af henrykkelse og sved.

Vi tager lige en grøft med på vores vej, og så er vi næsten hjemme igen. Vi sidder under kastanjetræet, og forenes af ro. Vores simple ro. Vi kan bare gå fra stammen, finde andre byggestene. En lys fantasi tætter sig på, men den bliver holdt ind til kroppen.

Kørte mig en tur på landet
Standsede pludselig op. Vendte mig om
Her er sket noget. Her sker intet nu
Nu sker der noget stort. En mejetærsker!
Stille igen. Så kører vi